

Súd: Krajský súd Prešov
Spisová značka: 9Co/24/2022
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8211202981
Dátum vydania rozhodnutia: 25. 08. 2022
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Monika Jusková
ECLI: ECLI:SK:KSPO:2022:8211202981.4

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Prešove v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Moniky Juskovej a členov senátu JUDr. Jany Burešovej a JUDr. Eduarda Valenčina v spore žalobcov: 1) P. U., nar. XX.XX.XXXX, bytom M. X, W. - T. D., zast. U. L., nar. XX.XX.XXXX, bytom W. - T. D., T. XX, 2) U. L., nar. X.X.XXXX, bytom W. - T. D., T. XX, zast. JUDr. Rastislav Stašák, advokát so sídlom 17. novembra 14, 064 01 Stará Ľubovňa, 3) T. M., nar. XX.XX.XXXX, bytom W. - T. D., T. XX, zast. U. L., nar. XX.XX.XXXX, bytom W. - T. D., T. XX, 4) X. W., nar. XX.XX.XXXX, bytom W. - T. D., T. XX, zast. F. W., nar. XX.XX.XXXX, M. XX, XXX XX W. - T. D., 5) T. U., nar. XX.XX.XXXX, bytom W., O. XX, zast. P. U., nar. XX.XX.XXXX, bytom W., O. XX, 6) P. U., nar. X.X.XXXX, bytom W., O. XX, 7) P. U., nar. XX.XX.XXXX, bytom W. - T. D., T. XX, 8) P. U., nar. XX.XX.XXXX, bytom W. - T. D., T. XX, 9) U. U., nar. XX.XX.XXXX, bytom W. - T. D., T. XX, 10) P. U., nar. XX.XX.XXXX, bytom W. - T. D., T. XX, 11) P. X., nar. XX.XX.XXXX, bytom W. - T. D., T. XX, žalobcovia v 7. až 11. rade zast. U. L., nar. XX.XX.XXXX, bytom W. - T. D., T. XX, 12) F. O., nar. XX.XX.XXXX, bytom N. XXX/XX, N., 13) P. G., nar. XX.XX.XXXX, bytom F. XXX/X, X., 14) B. O., nar. XX.XX.XXXX, bytom P. X, X., žalobcovia v 13. a 14. rade zast. F. O., nar. XX.XX.XXXX, bytom N. XXX/XX, N., proti žalovaným 1) RENOSO, s.r.o., so sídlom Bardejov, Hurbanova 11, IČO: 43 972 039, zast. JUDr. Ivan Savčák, advokát so sídlom Partizánska 45, 085 01 Bardejov, 2) U. Q., nar. XX.XX.XXXX, bytom W. O. XXXX/XXX, XXX XX W. O.. 3) P. P. Q., nar. XX.XX.XXXX, bytom W., M. XXXX/XX, zast. JUDr. Matúš Hrib, advokát, Na hradbách 5, 085 01 Bardejov, 4) P. Y. M., nar. XX.XX.XXXX, bytom W., X. P. X, 5) G.. X. M., nar. XX.XX.XXXX, bytom W., X. P. X, žalovaní v 4. a 5. rade zastúpení JUDr. Viera Muliková, advokátka, M. V. Miškovského 3, 085 01 Bardejov, 6) F. O., nar. XX.XX.XXXX, bytom XXX XX W. O. X, 7) P. O., nar. XX.XX.XXXX, bytom XXX XX W. O. X, 8) F. Q., nar. XX.XX.XXXX, bytom W., F. D. XX, 9) P. B. Q., nar. XX.XX.XXXX, bytom W., F. D. XX, 10) X. O., nar. XX.XX.XXXX, bytom W., F. Q. X, 11) P. O., nar. XX.XX.XXXX, bytom W., F. Q. X., 12) P. F., nar. XX.XX.XXXX, bytom W., U. X, 13) G.. C. O., nar. XX.XX.XXXX, bytom W., C. XX, 14) G.. S. T., nar. XX.XX.XXXX, bytom W., S. XX, 15) X. P., rod. C., nar. XX.XX.XXXX, bytom W., F. Q. M. XXXX/XX, žalovaní v 6. až 15. rade zast. JUDr. Matúš Hrib, advokát, Na hradbách 5, 085 01 Bardejov, 16) Y. P., nar. XX.XX.XXXX, bytom W., P. X, zast. JUDr. Viera Muliková, advokátka, M. V. Miškovského 120/3, Bardejov, 17) G.. U. F., nar. XX.XX.XXXX, U. XXX/XX, W., 18) G.. F. F., nar. XX.XX.XXXX, F. Q. M. XX, XXX XX W., 19) P. P. F., nar. XX.XX.XXXX, F. Q. M. XX, XXX XX W., žalovaní v 17. až 19. rade zast. JUDr. Matúš Hrib, advokát, Na hradbách 5, 085 01 Bardejov 20) Mesto Bardejov, Radničné námestie 16, 085 01 Bardejov, IČO: 00 321 842, 21) H. X., nar. XX.XX.XXXX, Y. X. XXXX/XX, XXX XX W., 22) T. X., nar. XX.XX.XXXX, X. XX, XXX XX W. - T. D., 23) G.. P. O., nar. XX.XX.XXXX, P. XXX/XX, XXX XX M., o určenie, že nehnuteľnosti patria do dedičstva po zomrelom poručiteľovi, o námietke zaujatosti uplatnenej žalobcom v 2. rade a o odvolaní žalobcu v 2. rade proti rozsudku Okresného súdu Bardejov č.k. 4C/92/2011-689 zo dňa 29.10.2021, takto

rozhodol:

Sudkyňa JUDr. Katarína Krochtová nie je vylúčená z prejednávania a rozhodovania vo veci vedenej na Okresnom súde Bardejov pod sp.zn. 4C/92/2011.

Potvrdzuje rozsudok vo výroku I. a vo výroku III.

Priznáva žalovaným v 1., 3. až 11., 13. až 19. rade voči žalobcovi v 2. rade nárok na náhradu trov odvolacieho konania v rozsahu 100 % s tým, že o výške trov bude rozhodnuté súdom prvej inštancie samostatným uznesením.

Žalovaným v 2., 20. až 23. rade nárok na náhradu trov odvolacieho konania nepriznáva.

o d ô v o d n e n i e :

1. Okresný súd Bardejov (ďalej aj len „súd prvej inštancie“) napadnutým rozsudkom rozhodol takto:

„I. Súd žalobu zamieta.

II. Konanie v časti o nároku žalobcov voči žalovanej v 12. rade P. F. zastavuje.

III. Žalovaní v 1. až 23. rade majú voči žalobcom v 1. - 14. rade nárok na náhradu trov konania v plnom rozsahu, o ktorých výške rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.“

V dôvodoch svojho rozhodnutia uviedol, že žalobcovia, resp. ich právni predchodcovia, sa domáhali voči žalovaným, resp. ich právnym predchodcom, žalobou v znení pripustených zmien, určenia, že spoluvlastnícky podiel 12/48 na nehnuteľnostiach nachádzajúcich sa v k.ú. W., zapísaných na LV č. XXXXX ako parcela I. č. XXXX/XX o výmere 103 m², trvalý trávny porast, I. č. XXXX/XX o výmere 111 m², trvalý trávny porast, I. č. XXXX/XXX o výmere 144 m², trvalý trávny porast, na LV č. XXXXX ako I. č. XXXX/XXX o výmere 1.161 m², trvalý trávny porast, LV č. XXXXX ako I. č. XXXX/XXX o výmere 252 m², trvalý trávny porast, I. č. XXXX/XXX o výmere 242 m², trvalý trávny porast, I. č. XXXX/XXX o výmere 231 m², trvalý trávny porast, I. č. XXXX/XXX o výmere 230 m², trvalý trávny porast, na LV č. XXXXX ako I. č. XXXX/XX o výmere 916 m², trvalý trávny porast, na LV č. XXXXX ako I. č. XXXX/XX o výmere 904 m², trvalý trávny porast, I. č. XXXX/X o výmere 650 m², trvalý trávny porast, I. č. XXXX/X o výmere 643 m², trvalý trávny porast, na LV č. XXXX ako I. č. XXXX/XXX o výmere 330 m², trvalý trávny porast, na LV č. XXXXX ako I. č. XXXX/XX o výmere 287 m², trvalý trávny porast, na LV č. XXXXX ako I. č. XXXX/XXX o výmere 26 m², zastavaná plocha a nádvorie, I. č. XXXX/XXX o výmere 13 m², zastavaná plocha a nádvorie, na LV č. XXXXX ako I. č. XXXX/X o výmere 296 m², trvalý trávny porast, na LV č. XXXXX ako I. č. XXXX/XXX o výmere 290 m², trvalý trávny porast, I. č. XXXX/XX o výmere 364 m², trvalý trávny porast, na LV č. XXXXX ako I. č. XXXX/X o výmere 295 m², trvalý trávny porast, na LV č. XXXXX ako I. č. XXXX/XX o výmere 654 m², trvalý trávny porast, na LV č. XXXXX ako I. č. XXXX/XX o výmere 256 m², trvalý trávny porast, na LV č. XXXXX ako I. č. XXXX/XX o výmere 939 m², trvalý trávny porast, I. č. XXXX/XX o výmere 59 m², trvalý trávny porast, na LV č. XXXXX ako I. č. XXXX/XX o výmere 258 m², trvalý trávny porast, na LV č. XXXXX ako I. č. XXXX/XXX o výmere 65 m², trvalý trávny porast, I. č. XXXX/XXX o výmere 345 m², trvalý trávny porast, I. č. XXXX/XX o výmere 477 m², zastavaná plocha a nádvorie, na LV č. XXXXX ako B. č. XXX/X o výmere 128 m², orná pôda, B. č. XXX/X o výmere 20 m², orná pôda, patria do dedičstva po nebohom U. U., nar. XX.XX.XXXX, zomr. XX.XX.XXXX, naposledy bytom T. D. XX.

V dôvodoch žaloby tvrdili, že nehnuteľnosti, určenia toho, že tieto patria do dedičstva po nebohom U. U., nar. XX.XX.XXXX, zomr. XX.XX.XXXX, boli vytvorené z pôvodnej parcely, ktorá bola zapísaná v pozemkovoknižnej zápisnici č. XX ako parcela mpč. XXX, k. ú. W.. Pod poradovým číslom XX/XXX pod B XX v pozemkovoknižnej zápisnici č. XX boli ako podieloví spoluvlastníci vedení U. U. (U.) a pod B XX Y. U. v podiele 12/48 aj k parcele mpč. XXX. U. U. (U.) uvedený podiel v 1 12/48 nadobudol dňa 16.02.1912 titulom vyrovnania. Keď zomrel, dedičské konanie nebolo po ňom vykonané. Mal jedného syna, a to U. U., nar. XX.XX.XXXX, ktorý zomrel dňa XX.XX.XXXX, naposledy bytom T. D. XX. Po ňom bolo vykonané dedičské konanie pod sp.zn. D 510/87, kde rozhodnutie nadobudlo právoplatnosť dňa 03.09.1987. Podiel na pozemkovoknižnej zápisnici č. XX nebol v rámci dedičstva po ňom prejednaný. Druhý podiel v 12/48 po U. Y. pod por. č. XX pozemkovoknižnej zápisnici nadobudli U. U., mal. Y. U., mal. U. U. a mal. P. U.. Dedičmi po nebohom poručiťelovi U. U., ktorý zomrel dňa XX.XX.XXXX, sú jeho deti - žalobcovia v 1. až 4. rade (P. U., nar. XX.XX.XXXX, N. L., nar. XX.XX.XXXX, U. U., nar. XX.XX.XXXX, U. U., nar. XX.XX.XXXX) a po nebohej Y. O. jej deti, a to žalobcovia v 5. až 7. rade (F. O., nar. XX.XX.XXXX, P. G., nar. XX.XX.XXXX, B. O., nar. XX.XX.XXXX).

2. Žalovaní vo vyjadrení k žalobe v pôvodnom znení uviedli, že sporné parcely v ich vlastníctve nezodpovedajú parcele mpč. XXX. Tiež uviedli, že ešte v polovici minulého storočia sa rodiny v T. D. s totožným priezviskom U. odlišovali prezývkami, ktoré mali neúradnú podobu, napr. U. U. O., U. U. U.,

U. U. L.. Vyslovili názor, že možno pre nezrozumiteľnosť a nečitateľnosť zápisu v zápisnici č. XX po U. U. (nečitateľne L., U. či L.) si na jeho podiely nárokovali, či nárokojú rôzni U. tohto mena. Svedčí o tom aj prehlásenie U. U., nar. XX.XX.XXXX, bytom M. X, W. - T. D., manžela žalobkyne v 1. rade P. U., nar. XX.XX.XXXX, ktoré k vyjadreniu pripojili. Okrem toho žalovaní uviedli, že neexistuje žiadna listina okrem spochybniteľného zápisu v pozemkovoknižnej zápisnici, ktorá by preukazovala vlastníctvo žalobcov.

3. Na základe návrhu žalobcov súd prvej inštancie ustanovil znalca z odboru geodézia a kartografia, odvetvie geodézia, kartografia a fotogrametria, ktorému bola uložená povinnosť uviesť, ktoré parcely evidované v súčasnom stave katastrálneho operátu zodpovedajú pôvodnému pozemku evidovanému v pozemkovoknižnej zápisnici č. XX mpč. XXX k.ú. T. D., okres W., ktorej vlastníkom v podiele 12/48 pod B XX bol U. U. (U.) s uvedením ich súčasných vlastníkov, vrátane ich podielov a vyhotoviť geometrický plán, z ktorého bude zrejmé, ktoré plochy prináležia podľa identifikácie tejto pôvodnej pozemkovoknižnej parcele mpč. XXX. Znalcovi bolo tiež uložené, aby zistil na základe akých právnych titulov došlo k jednotlivým prevodom alebo prechodom vlastníckeho práva po U. U. (U.) až po súčasnosť, vrátane uvedenia právnych nástupcov.

4. Znalec v znaleckom posudku uviedol súpis pozemkov známych vlastníkov z registra obnovenej evidencie pozemkov, kde je uvedená parcela XXX/X, vlastník U. U., nar. XX.XX.XXXX, titul nadobudnutia Dohoda o podielovom vyporiadaní spoluvlastníctva V 1361/2003-v.z. 1180/2003, v podiele 6/48; parcela XXX/X s totožným titulom nadobudnutia ako v prechádzajúcom prípade u všetkých vlastníkov, a to Q. B., nar. XX.XX.XXXX, v podiele 6/48, U. U., nar. XX.XX.XXXX, v podiele 30/48, Y. U., nar. XX.XX.XXXX, v podiele 6/48, U. U., nar. XX.XX.XXXX, v podiele 6/48. Znalec konštatoval: „Podľa výpisu z registra na predchádzajúcej strane nie je možné zistiť pôvod ideálneho podielu, respektíve zistiť, od ktorého pôvodného pozemkovoknižného vlastníka nadobudli vlastnícke právo a taktiež veľkosť ideálneho vlastníckeho podielu. Táto konštatácia je dôležitá pre zodpovedanie jednej z otázok a úloh uvedenej v uznesení súdu. Nielen z listu vlastníctva, ale ani z databázy registra obnovenej evidencie pozemkov nie je možné zistiť, kto v roku 2006 a taktiež aj v súčasnom období má zapísaný ideálny vlastnícky podiel 12/48 zapísaný pod poradovým číslom (pod B XX) na meno U. U. (U.)“.

Znalec konštatoval, že nie je možné určiť, ktorý súčasný vlastník nadobúdala ideálny podiel 12/48 po U. U. (U.). V súvislosti s titulmi nadobudnutia a položky výkazu zmien, na základe ktorých došlo k prevodom alebo prechodom vlastníckeho práva ideálneho podielu U. U. (U.) až po súčasnosť.

Podľa znalca v pôvodnej pozemkovoknižnej parcele mpč. XXX, zapísanej v pozemkovoknižnej zápisnici č. XX v pôvodnom katastrálnom území T. D., sa nachádzajú parcely alebo ich časti v terajšom katastrálnom území W. s týmito vlastníkmi:

a) LV č. XXXXX, vlastník Y. P., rod. N., nar. XX.XX.XXXX, P. 5, W., parcela I. č. XXXX/XX o výmere 103 m², trvalý trávny porast, I. č. XXXX/XX o výmere 111 m², trvalý trávny porast, I. č. XXXX/XXX o výmere 144 m², trvalý trávny porast.

b) LV č. XXXXX, vlastník G.. F. F., nar. XX.XX.XXXX, P. P. F., rod. S., obaja bytom F. Q. M. XX, W., parcela I. č. XXXX/XXX o výmere 1.161 m², trvalý trávny porast.

c) LV č. XXXXX, vlastník RENOSO, s.r.o., Hurbanova 11, bardejov, IČO: 43 972 039, parcela I. č. XXXX/XXX o výmere 252 m², trvalý trávny porast, I. č. XXXX/XXX o výmere 242 m², trvalý trávny porast, I. č. XXXX/XXX o výmere 231 m², trvalý trávny porast, I. č. XXXX/XXX o výmere 230 m², trvalý trávny porast.

d) LV č. XXXXX, vlastník G.. U. F., nar. XX.XX.XXXX, U. XXX/XX, W., parcela I. č. XXXX/XX o výmere 916 m², trvalý trávny porast.

e) LV č. XXXXX, vlastník G.. S. T., nar. XX.XX.XXXX, S. XX, W., parcela I. č. XXXX/XX o výmere 904 m², trvalý trávny porast, I. č. XXXX/X o výmere 650 m², trvalý trávny porast, I. č. XXXX/X o výmere 643 m², trvalý trávny porast.

f) LV č. XXXX, vlastník X. P., rod. C., nar. XX.XX.XXXX, F. Q. M. XXXX/XX, W., parcela I. č. XXXX/XXX o výmere 330 m², trvalý trávny porast.

g) LV č. XXXXX, vlastník C. O., nar. XX.XX.XXXX, C. XX, W., parcela I. č. XXXX/XX o výmere 287 m², trvalý trávny porast.

h) LV č. XXXXX, vlastník G.. P. O., nar. XX.XX.XXXX, C. XX, W., parcela I. č. XXXX/XXX o výmere 26 m², zastavaná plocha a nádvorie, I. č. XXXX/XXX o výmere 13 m², zastavaná plocha a nádvorie.

i) LV č. XXXXX, vlastník X. O., nar. XX.XX.XXXX, P. O., rod. H., nar. XX.XX.XXXX, obaja bytom F. Q. XXXX/X, W., parcela I. č. XXXX/X o výmere 296 m², trvalý trávny porast.

j) LV č. XXXXX, vlastník P. F., rod. M., nar. XX.XX.XXXX, U. 6, W., parcela I. č. XXXX/XXX o výmere 290 m², trvalý trávny porast, I. č. XXXX/XX o výmere 364 m², trvalý trávny porast.

- k) LV č. XXXXX, vlastník F. Q., nar. XX.XX.XXXX, P. B. Q., rod. O., XX.XX.XXXX, obaja bytom F. D. XXXX/XX, W., parcela I. č. XXXX/X o výmere 295 m2, trvalý trávny porast.
- l) LV č. XXXXX, vlastník X. D., nar. XX.XX.XXXX, B. D., rod. O., nar. XX.XX.XXXX, obaja bytom X. XX, W., parcela I. č. XXXX/XX o výmere 654 m2, trvalý trávny porast.
- m) LV č. XXXXX, vlastník U. Q., nar. XX.XX.XXXX, S. X, N., parcela I. č. XXXX/XX o výmere 256 m2, trvalý trávny porast.
- n) LV č. XXXXX, vlastník F. O., nar. XX.XX.XXXX, W. O. XXXX/X, parcela I. č. XXXX/XX o výmere 939 m2, trvalý trávny porast, I. č. XXXX/XX o výmere 59 m2, trvalý trávny porast.
- o) LV č. XXXXX, vlastník P. P. Q., nar. XX.XX.XXXX, M. XXXX/XX, W. - T. D., parcela I. č. XXXX/XX o výmere 258 m2, trvalý trávny porast.
- p) LV č. XXXXX, vlastník P. Y. M., rod. Q., nar. XX.XX.XXXX, G. X. M., nar. XX.XX.XXXX, obaja bytom X. P. XXXX/X, W., parcela I. č. XXXX/XXX o výmere 65 m2, trvalý trávny porast, I. č. XXXX/XXX o výmere 345 m2, trvalý trávny porast, I. č. XXXX/XX o výmere 477 m2, zastavaná plocha a nádvorie.
- r) LV č. XXXXX, vlastník P. W., H. A. XX, W., parcela B. č. XXX/X o výmere 128 m2, orná pôda, B. č. XXX/X o výmere 20 m2, orná pôda.

5. Z pozemkovoknižnej zápisnice č. XX vyplýva, že pod poradovým číslom XX/XXX bolo zapísané Podanie zo dňa 16. februára v roku 1912 pod por. č. XXX. Podľa prehlásenia vydaného dňa 16. februára 1912 v W. vlastnícke právo k nehnuteľnostiam vedeným pod por. č. A I. X.-X. XX. XX-XX s príslušenstvami na (1) jednu polovicu z titulu vyrovnania v rovnakom pomere v prospech podľa B XX U. U. (U.) a podľa B XX U. Y. bytom Q. (O. T. D.). V poznámkach bol zapísaný podiel 12/48. V pozemkovoknižnej zápisnici č. XX, pri poradovom čísle XX je zápis z 28. novembra 1925, podľa ktorého sa právo vlastníctva na účasť Y. U. pod B XX titulom zastupného dedenia v prospech a) U. U. (40), b) maloletého Y. U. (44), c) maloletého U. U. (45) a d) maloletú P. U. (46), v rovnakom pomere ukladá.

6. Podľa úmrtného listu zapísaného v knihe úmrtí matričného úradu W., zväzok X, ročník XXXX, strana XX, por. č. XXX, U. U., rod. U., sa narodil dňa XX.XX.XXXX v W., T. D. a zomrel dňa XX.XX.XXXX v W., T. D..

Z rozhodnutia Štátneho notárstva v Bardejove sp.zn. D 510/87 vyplýva, že vo veci prejednávania dedičstva po U. U., nar. XX.XX.XXXX, zomrelom dňa XX.XX.XXXX, naposledy bytom T. D. XX, došlo k schváleniu dohody o vyporiadaní dedičstva, podľa ktorej celé dedičstvo nadobudla dcéra poručiťľa N. L., rod. U., nar. XX.XX.XXXX, robotníčka, bytom T. D. XXX. Dedičstvo pozostávalo zo staršieho rodinného domku č. XX v T. D., maštale, drevárky, studne a oplotenia v celosti, ako aj z intravilánu, na ktorom je domček postavený a ktorý je knihovaný v k. ú. T. D. v zápisnici č. XXX pod B6 v 2/8-ine na mene poručiťľa, ako aj pod B10/ab v 6/8-inách identifikované v SG Bardejov pod EN XXX a XXX, ako aj z podielu poľnohospodárskych nehnuteľností v k. ú. T. D. vedených v zápisnici č. XX mpč. XXX, XXX/b, XXX, XXX, XXX, XXX, XXX, XXX, XXX a XXX pod W na mene poručiťľa v 2/8-inách.

Podľa Dohody o vyrovaní zo dňa 11.03.2008 U. U., rod. U., nar. XX.XX.XXXX, bytom M. X, W. - T. D., vyhlásil, že sa cíti ako podielový spoluvlastník na parcele mpč. XXX, zapísanej v zápisnici č. XX, k.ú. T. D., pod B XX, W B XX, posledne na mene mal. Y. U. (jeho strýko), a preto prevzal finančnú sumu vo výške 100.000,- Sk (slovom sto tisíc slovenských korún) ako náhradu od súčasných vlastníkov už zapísaných v liste vlastníctva na základe obojstrannej dohody. Prevzatú sumu považoval za kúpnu cenu za vyššie uvedený podiel na parcele mpč. XXX v k. ú. T. D..

7. Z Osvedčenia o dedičstve sp.zn. 1D/3/2015D, Dnot 24/2015 zo dňa 06.05.2015, notárskym kandidátom povereným notárom U. U. M., vyplýva, že po žalobcovi U. U., nar. XX.XX.XXXX, zomrelom XX.XX.XXXX, naposledy bytom O. XXXX/XX, W., boli dedičmi jeho deti T. U., nar. XX.XX.XXXX a P. U., nar. XX.XX.XXXX.

8. Z odpovede katastrálneho odboru Okresného úradu Bardejov zo dňa 02.11.2016, týkajúcej sa identifikácie parciel evidovaných v terajšom stave katastrálneho operátu s pôvodným pozemkom evidovaným v pozemkovoknižnej zápisnici č. XX, mpč. XXX, ktorej vlastníkom v podiele 12/48 pod B XX bol U. U. (U.) vyplýva, že pod poradovým číslom XX/XXX sú tieto parcely: pozemok registra B. parcelné číslo XXX/X, pozemok registra B. parcelné číslo XXX/X, pozemok registra I. parcelné číslo XXXX/XX - časť, pozemok registra I. parcelné číslo XXXX/XXX - časť, pozemok registra I. parcelné číslo XXXX/XXX, pozemok registra I. parcelné číslo XXXX/XX, pozemok registra I. parcelné číslo XXXX/XX - časť, pozemok registra I. parcelné číslo XXXX/XX -

materskej dovolenke a vrátila sa z nej v roku 2019. V porovnaní s ostatnými advokátmi je vzťah sudkyne JUDr. Krochtovej k advokátke JUDr. Mulikovej nadštandardný. Dotyčná osoba mu mala zároveň ukázať C. profil Kataríny Krochtovej, z ktorého je zrejmé, že táto má XXX priateľov, pričom jedným z nich je aj Viera Muliková. Z fotografií pridaných k oboj menám je nepochybné, že profil Katarína Krochtová zodpovedá sudkyňi JUDr. Kataríne Krochtovej a profil Viery Mulikovej zodpovedá advokátke JUDr. Viere Mulikovej. Z uvedeného teda vyplýva, že sudkyňa JUDr. Krochtová a advokátka JUDr. Muliková sú v priateľskom vzťahu. Po získaní tejto informácie nadobudol presvedčenie o hodnovernosti tvrdenia, že svoj „prípado nikdy nevyhrá“. Podľa žalobcu v 2. rade je zarážajúci postup, resp. nečinnosť sudkyne Krochtovej, ktorá napriek tomu, že je v priateľskom vzťahu s právnu zástupkyňou žalovaných v 4., 5. a 16. rade, po pridelení veci neoznámila predsedníčke súdu skutočnosti, pre ktoré mala byť vylúčená z prejednávania rozhodovania sporu. Sudkyňa JUDr. Krochtová v rámci svojej pracovnej činnosti prichádza do kontaktu aj s ďalšími bardejovskými advokátmi, avšak s priateľom na C. nie je ani s jedným z nich.

Žalobca v 2. rade poukázal na právne normy, z ktorých je potrebné pri posudzovaní jeho námietky vychádzať. Vyslovil názor, že sudkyňa JUDr. Krochtová tieto právne predpisy pošliapala ako sa dalo. Ak sudkyňa JUDr. Krochtová verejne prezentuje a deklaruje na sociálnej sieti C., že je priateľkou s advokátkou JUDr. Mulikovou, s ktorou si tyká a zároveň spolu verejne „kávičkujú“, potom s poukazom na tzv. teóriu zdania v predmetnej veci sa JUDr. Krochtová vzhľadom na jej priateľský a pozitívny vzťah k právnej zástupkyňi žalovaných v 4., 5. a 16. rade ani zďaleka nejaví ako objektívne nestranná v očiach procesných strán a verejnosti, pretože existuje opodstatnená obava, že nie je celkom nestranná, aj zamietnutie žaloby tomu nasvedčuje. Pomer sudkyne k právnej zástupkyňi žalovaných v 4., 5. a 16. rade ju diskvalifikuje z toho, aby predmetnú vec mohla prejednať a rozhodnúť.

12. Okrem námietky zaujatosti podal žalobca v 2. rade voči rozsudku súdu prvej inštancie aj odvolanie z dôvodov podľa § 365 ods. 1 písm. c) CSP. Vzhľadom na to, že vo veci rozhodovala vylúčená sudkyňa s prihliadnutím na jeho námietku zaujatosti podľa žalobcu v 2. rade, súd prvej inštancie nesprávnym procesným postupom žalobcom znemožnil, aby uskutočňovali im patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces v zmysle § 365 ods. 1 písm. b) CSP. Súd prvej inštancie tiež nevykonával navrhnuté dôkazy potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností, čo zodpovedá odvolaciemu dôvodu podľa § 365 ods. 1 písm. e) CSP a na základe vykonaných dôkazov dospel k nesprávnym skutkovým zisteniam - § 365 ods. 1 písm. f) CSP.

Vo vzťahu k odvolaciemu dôvodu podľa § 365 ods. 1 písm. c) CSP uviedol, že voči konajúcej sudkyňi uplatnil námietku zaujatosti, o ktorej doposiaľ nebolo rozhodnuté napriek uplynutiu lehôt v zmysle § 54 ods. 1, 2 CSP, čo len posilňuje jeho pochybnosti o nezávislosti, existujú objektívne skutočnosti, ktoré vzbudzujú pochybnosť o nestrannosti konajúcej sudkyne. Žalobca v 2. rade uviedol, že odvolací dôvod podľa § 365 ods. 1 písm. b) CSP je veľmi úzko spojený s odvolacím dôvodom podľa § 365 ods. 1 písm. c) CSP tým, že konajúca sudkyňa vo veci konala, rozhodovala napriek tomu, že materiálne bola vylúčená. Konala v rozpore s článkom 46 ods. 1, 48 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky, článkami 36 ods. 1 a 38 ods. 1 Listiny základných práv a slobôd, aj článkom 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd.

13. Pokiaľ súd prvej inštancie v dôvodoch napadnutého rozsudku uviedol, že nemal preukázanú aktívnu vecnú legitimitáciu žalobcov, keďže títo nepredložili žiaden relevantný dôkaz (napr. rodný list) o tom, že U. U., nar. XX.XX.XXXX, zomr. XX.XX.XXXX bol priamym potomkom U. U. (U.), poukázal na to, že súd prvej inštancie za rozhodujúce považoval listinné dôkazy a týmto pripisoval väčšiu zákonnú silu. Podľa § 187 CSP za dôkaz však môže slúžiť všetko, čo môže prispieť k náležitému objasneniu veci a čo sa získalo zákonným spôsobom z dôkazných prostriedkov. Dôkazným prostriedkom je najmä výsluch strany, výsluch svedka, listina, odborné vyjadrenie, znalecké dokazovanie a obhliadka. Žiaden dôkaz nemá predpísanú zákonnú silu. Už v žalobe predloženej súdu 10.05.2011, teda pred viac ako 10 rokmi, žalobcovia, resp. ich právni predchodcovia tvrdili, že U. U. (U.) mal jedného syna U. U., nar. XX.XX.XXXX, ktorý zomrel XX.XX.XXXX a že žalobcovia sú dedičmi po nebohom U. U., zomr. XX.XX.XXXX, konkrétne P. U., N. L., U. U., U. U. a Y. O. (ako deti), resp. deti Y. O., F. O., P. G. a B. O.. Za tým účelom na preukázanie svojich tvrdení navrhli vykonať dôkazy spočívajúce výsluchu žalobcov. Napriek tomu, že žalobcovia na preukázanie svojich tvrdení navrhovali vykonať dôkaz spočívajúci vo výsluchoch žalobcov (a neskôr aj svedkov), súd sa vysporiadal len s návrhom na vypočutie svedkov a znalca tak, že tieto zamietol s poukazom na dĺžku trvania sporu a tým spojenú zásadu hospodárnosti konania. S návrhom žalobcu na vykonanie dôkazu výsluchom strán konania sa súd nijako nevysporiadal, procesné strany vôbec nevypočul. Už len samotnými výsluchmi žalobcov by mal preukázanú ich

aktívnu vecnú legitímáciu a nebol by k tomu potrebný ani žiadny listinný dôkaz. Pokiaľ by po takomto výsluchu účastníkov, resp. svedkov niektorý z účastníkov konania spochybňoval okruh dedičov, teda aj žalobcu, bolo by na žalobcoch akými dôkazmi túto skutočnosť preukázať. Na pojednávaní 29.10.2021 súd prakticky vykonal listinné dôkazy oboznámením sa s obsahom spisu. Predmetný spor v priebehu viac ako 10 rokov rozhodovali až 3 sudcovia a ani jeden z nich o nedostatku aktívnej vecnej legitímácie nerozhodol pri svojom prvom pojednávaní v tejto veci. Pokiaľ súd v dôvodoch svojho rozhodnutia uvádza, že žalobcovia nepreukázali aktívnu vecnú legitímáciu a zároveň, že túto ich aktívnu legitímáciu namietali aj žalovaní, poukázal na to, že práve žalovaní viedli so žalobcami mimosúdne rokovania a dávali žalobcom rôzne návrhy s viacerými alternatívami. Takýto postup žalovaných preto postráda zásady formálnej logiky keď na jednej strane rokovali so žalobcami za účelom dosiahnutia mimosúdnej dohody a na druhej strane namietali ich aktívnu vecnú legitímáciu. Tým, že súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy spočívajúce najmä vo výsluchu žalobcov a svedkov, ktoré sú potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností, je naplnený odvolací dôvod podľa § 365 ods. 1 písm. e) CSP. Súdom nesprávne zistený skutkový stav vyústil do zamietnutia žaloby a keby vykonal dokazovanie v rozsahu naznačenom žalobcami, dospel by k iným skutkovým záverom a nezostávalo by mu nič iné ako žalobe vyhovieť, čím je daný odvolací dôvod podľa § 365 ods. 1 písm. f) CSP. Žalobca v 2. rade preto navrhol, aby odvolací súd výrok I. a III. rozsudku súdu prvej inštancie zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

14. Žalovaný v 1. rade vo vyjadrení k odvolaniu žalobcu v 2. rade uviedol, že s právnou argumentáciou žalobcu v 2. rade obsiahnutou v odvolaní nesúhlasí, napadnutý rozsudok je správny, reflektujúci skutočnosti zistené v priebehu dokazovania. Čo sa týka námietky zaujatosti, na ktorú je poukázané v odvolaní, túto nevzniesol a ani na ňu nepoukázal žalobca v 2. rade ani na poslednom pojednávaní, pričom žalovaný v 1. rade má za to, že sa jedná len o šikanózny prístup zo strany žalobcu v 2. rade, ktorý sa prejavil aj v poslednom písomnom podaní žalobcu v 2. rade, ktorého obsahom boli urážky a dehonestujúce tvrdenia na adresu právnej zástupkyne žalovaných v 4., 5. a 16 rade. Ak mienil žalobca v 2. rade riadne preukázať svoju aktívnu vecnú legitímáciu, mal tak spolu s ostatnými žalobcami spraviť už pri podaní samotnej žaloby a nie sa po 10 rokoch vedenia súdneho sporu dožadovať poskytnutia dodatočnej lehoty na splnenie tejto procesnej povinnosti. Žalovaný v 1. rade preto navrhol, aby odvolací súd rozhodnutie súdu prvej inštancie potvrdil ako vecne správne a priznal mu nárok na náhradu trov odvolacieho konania.

15. Žalovaní v 4., 5. a 16. rade prostredníctvom svojej právnej zástupkyne vo vyjadrení k odvolaniu žalobcu v 2. rade uviedli, že žalobca v 2. rade námietkou zaujatosti založenou na akomsi tvrdení „istej osoby z justičného prostredia“ a námietke sa zaoberal rovnakou otázkou advokátskej etiky ako aj obávaní o fungovaní akejsi „skupinky“, ktorá sa mala rozrásť až do justície. Právna zástupkyňa týchto žalovaných poukázala na to, že aj keď jej neprináleží hodnotiť dôvodnosť námietky zaujatosti, keďže tento dôvod uviedol žalobca v 2. rade ako odvolací dôvod, je potrebné venovať tomu pozornosť. Skutočnosť, že niekto má na sociálnej sieti medzi priateľmi niekoho, ešte nezakladá medzi týmito osobami priateľský, dokonca až nadštandardný vzťah. To, že sa na C. nachádza zoznam osôb, ktoré sa čo i len letmo poznajú, nazývaný zoznam priateľov, ešte neznamená, že ľudia v zozname sú si navzájom ozajstnými priateľmi. Poukázala na to, že je zarážajúce, prečo nebola námietka zaujatosti vznesená už počas konania, keďže zákonnou sudkyňou bola sudkyňa od roku 2019. Právny zástupca dokonca opomenul skutočnosť, kedy sudkyňa konvalidovala jeho procesné pochybenie na pojednávaní 29.03.2019. Pokiaľ žalobca v 2. rade namietal nerozhodnutie o námietke zaujatosti, poukázala na to, že ak by si žalobca v 2. rade ako aj jeho právny zástupca dôkladne prečítali komentár k ustanoveniu § 54 a § 56, bolo by im jasné, že ak bola námietka vznesená po tom ako súd prvej inštancie rozhodol o veci samej, rozhodovanie o námietke neprichádza do úvahy okrem prípadu, ak bolo podané odvolanie odvolací súd dospeje k záveru, že o veci rozhodoval vylúčený sudca a o jeho vylúčení nebolo vydané rozhodnutie. Ak odvolací súd, ktorý aj súdom nadriadeným dospeje k záveru, že vo veci rozhodoval vylúčený sudca, okrem zrušenia rozhodnutia vo veci samej, rozhodne aj o námietke zaujatosti. K samotným odvolacím dôvodom právna zástupkyňa žalovaných v 4., 5. a 16. rade uviedla, že na základe vykonaného dokazovania, a to aj navrhnutého žalobcami (znalecký posudok č. 37/2017 vyhotovený G.. W.), správne súd dospel k záveru o nedostatku aktívnej vecnej legitímácie. Žalobca v 2. rade opomenul rozsiahle odôvodnenie rozsudku, v ktorom súd vecne a rozsiahlo popísal z čoho vychádzal keď dospel k záveru o nedostatku aktívnej vecnej legitímácie, dokonca ani znalec ustanovený súdom nebol schopný relevantne „zistiť pôvod ideálneho podielu, resp. zistiť, od ktorého pôvodného pozemkovoknižného vlastníka nadobudli vlastnícke právo a taktiež veľkosť ideálneho vlastníckeho

podielu. Táto konštatácia je dôležitá pre zodpovedanie jednej z otázok a úloh uvedených v uznesení súdu. Ak aktívna vecná legitímácia nebola zistená z listinných dôkazov, ktoré mali byť pre spor tohto druhu smerodajné, ako by sa legitímne preukázal tento nedostatok „iba“ výsluchom svedkov a žalobcov. Súd predsa nemôže založiť legitímny záver na výpovediach „jedna pani povedala“.

Pokiaľ bolo poukazované na to, že žalovaní mali viesť mimosúdne rokovania so žalobcami, namietanie tejto skutočnosti postráda akékoľvek zásady formálnej logiky. Žalovaní mali evidentný záujem na ukončenie konania z dôvodu, že na listoch vlastníctva bola zapísaná obmedzujúca poznámka vlastníka nakladať s nehnuteľnosťami I. XXXX/XX, XXXX/XX, XXXX/XXX-PXXX/XXXX. Pokiaľ žalobca v 2. rade namieta nevykonanie navrhnutých dôkazov, poukázala na § 185 ods. 1 CSP s tým, že súd sa rozsiahlo vysporiadal vo svojom rozsudku z akého dôvodu nepristúpil k vykonaniu dokazovania výsluchom svedkov a žalobcov. Do pozornosti dala v nadväznosti na § 185 ods. 1 CSP aj ustanovenie § 153 ods. 1, 2 CSP, podľa ktorého strany sú povinné uplatniť prostriedky procesného útoku a prostriedky procesnej obrany včas. Prostriedky procesného útoku a prostriedky procesnej obrany nie sú uplatnené včas, ak ich strana mohla predložiť už skôr, ak by konala starostlivo so zreteľom na rýchlosť a hospodárnosť konania. Na prostriedky procesného útoku a prostriedky procesnej obrany, ktoré strana nepredložila včas, nemusí súd prihliadnuť, najmä ak by to vyžadovalo nariadenie ďalšieho pojednávania alebo vykonanie ďalších úkonov súdu. Bez ďalšieho je zrejmé, že navrhnutý dôkaz zo strany žalobcov, najmä výsluchom žalobcov a svedkov a prípadným vyhotovením, resp. doplnením znaleckého posudku, by bol v tomto prípade nehospodárny a nedostatok aktívnej vecnej legitímácie nemožno odstrániť len na základe akýchsi výpovedí, ktoré by nemali podporu v listinných dokladoch preukazujúcich legitimitu a pravdivosť výpovedí.

Žalovaní v 4., 5. a 16. rade preto navrhli, aby odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie ako vecne správny potvrdil.

16. Žalobca v 2. rade vo vyjadrení k vyjadreniu žalovaných k jeho odvolaniu uviedol, že čo sa týka vyjadrenia žalovaného v 1. rade cestou jeho právneho zástupcu, uviedol, že pokiaľ žalovaný v 1. rade poukázal na to, že námietka zaujatosti nebola podaná do rozhodnutia súdu, podanie námietky zaujatosti nie je obmedzené momentom posledného pojednávania, je viazané na lehotu uvedenú v § 53 ods. 1 CSP. Na poslednom pojednávaní námietka zaujatosti nebola a ani nemohla byť uplatnená, pretože v tom čase žalobca v 2. rade o dôvode vylúčenia sudkyne nevedel. Ak by sa o tomto dôvode dozvedel kedykoľvek v priebehu konania, námietku zaujatosti by uplatnil skôr, v zákonnej lehote. Pokiaľ žalovaný v 1. rade mal za to, že žalobca v 2. rade mal spolu s ostatnými žalobcami už pri podaní žaloby riadne preukázať svoju aktívnu legitímáciu, k tomu uviedol, že už v žalobe žalobcovia tvrdili, že U. U. (U.) mal jedného syna U. U., nar. XX.XX.XXXX, ktorý zomrel XX.XX.XXXX a že žalobcovia sú dedičmi po ňom. Súd len zo samotného rodného listu, ktorý sám považuje za „relevantný dôkaz“, ako uviedol v bode 44. rozsudku, by nemal ako zistiť, že U. U. (U.) má len jedného syna U. U., ale k takémuto záveru bol potrebný iný dôkaz, napr. výsluch žalobcov alebo svedkov.

17. Pokiaľ sa právna zástupkyňa žalovaných v 4., 5. a 16. rade vyjadrovala k námietke zaujatosti, uviedol, že tak právna zástupkyňa žalovaných v 4., 5. a 16. rade ako aj samotná sudkyňa doposiaľ vôbec nespochybňujú ich vzájomný priateľský vzťah. Obe potvrdili tvrdenia a skutočnosti uvádzané v námietke zaujatosti, no snažia sa ich bagatelizovať v tom zmysle, že „priateľstvo na sociálnej sieti nezakladá ozajstný priateľský vzťah“, resp. že ide „len o letmé priateľstvo“, resp. „že sú len známe“ a v konečnom dôsledku ani priateľkami nie sú a preto nebol ani jeden dôvod na vylúčenie konajúcej sudkyne. V tejto súvislosti zdôraznil názor prezentovaný Ústavným súdom Slovenskej republiky v náleze č. II. ÚS 285/2015 z 03.09.2015. Doplnil, že nemožno mať žiadne pochybnosti o tom, že JUDr. Muliková ako advokátka prichádza na Okresnom súde Bardejov profesionálne do kontaktu aj s ďalšími sudcami toho súdu, ktorí sa taktiež prezentujú na sociálnej sieti C. (JUDr. P., JUDr. T., JUDr. I.), no „priateľom“ zjavne nie je so žiadnym z nich. Vo vzťahu k týmto sudcom by sa preto dalo hovoriť o ich profesionalite, avšak ak právna zástupkyňa v 4., 5. a 16. rade a konajúca sudkyňa svoj vzťah verejne „povýšia“ na priateľstvo a potom s prihliadnutím na teóriu zdania ich vzťah nemožno vyhodnotiť ako „obyčajný kolegiálny vzťah zostávajúci v profesionálno-spoločenskej rovine“, pretože objektívne a reálne existuje pochybnosť o dôveryhodnosti súdnej moci. Žalobca v 2. rade opätovne zdôraznil pochybenie súdu pokiaľ nevykonal dôkaz výsluchom žalobcom a svedkov. Pokiaľ ide o argument týkajúci sa zápisu poznámky na liste vlastníctva, k tomu uviedol, že po podaní návrhu na zápis poznámky bol ďalší postup v plnej kompetencii Okresného úradu Bardejov, katastrálneho odboru. Pokiaľ zástupkyňa žalovaných v 4., 5. a 16. rade poukazovala na prostriedky procesného útoku a prostriedky procesnej obrany, že tieto neboli uplatnené

už v žalobe z 10.05.2011, uviedol, že v tom čase platný Občiansky súdny poriadok tieto inštitúty vôbec neupravoval.

18. Žalovaní v 4., 5. a 16. rade, cestou svojej právnej zástupkyne, v stanovisku k vyjadreniu žalobcu v 2. rade k ich vyjadreniu k jeho odvolaniu zopakovali argumentáciu z predchádzajúcej písomnosti, osobitne vo vzťahu k námietke zaujatosti konajúcej sudkyne a osobitne k odvolacím dôvodom. Títo žalovaní uviedli, že je pravdou, že žalobcovia tvrdili skutočnosť, že U. U. (U.) mal jedného syna U. U., nar. XX.XX.XXXX, ktorý zomrel XX.XX.XXXX a že žalobcovia sú dedičmi po ňom, ale nijakým spôsobom svoje tvrdenia nepreukázali. Už v roku 2011 vtedajší účastníci konania T. O. podaním zo 06.07.2011, G.. Q. (PRATO, s.r.o., G. P., G.. G. U., S. U., U. Q.) podaním z 09.06.2011 spochybňovali už samotnú skutočnosť, že by vôbec U. U. (U.) bol vlastníkom sporného spoluvlastníckeho podielu. Opätovne zdôraznili, že ani súdom ustanovený znalec nebol schopný relevantne zistiť pôvod ideálneho podielu, resp. zistiť od ktorého pôvodného pozemkovoknižného vlastníka bolo nadobudnuté vlastnícke právo a veľkosť ideálneho spoluvlastníckeho podielu. Ak žalobcovia disponovali listinným dôkazom, ktorým by mal byť rodný list U. U., jediného syna po U. U. (U.), mali takýto dôkaz predložiť, prípadne zabezpečiť všetky dostupné listiny, napr. z archívov, ktoré by preukázali skutočnosť, že sú právnymi nástupcami po U. U., ktorý je právnym nástupcom U. U. (U.). Je povinnosťou žalobcov preukázať právny nárok a od čoho tento nárok odvodzujú. Čo sa týka námietky včasnosti procesnej obrany žalovaných ohľadne nedostatku aktívnej legitímácie a s tým spojenej koncentračnej zásady, uviedli, že ak by aj žalovaní nenamietali nedostatok aktívnej vecnej legitímácie „súd vecnú legitímáciu skúma vždy aj bez návrhu, aj v prípade, že ju žiaden z účastníkov nenamietajú,“ uvedené vyplýva z rozsudku Najvyššieho súdu Slovenskej republiky z 29.06.2010 sp.zn. 2Cdo/205/2009.

19. Krajský súd v Prešove, príslušný na rozhodnutie o odvolaní (§ 34 CSP) a ako súd nadriadený Okresnému súdu Bardejov aj na rozhodnutie o tom, či je sudca vylúčený (§ 54 ods. 2 v spojení s § 56 CSP) vzhľadom na včas podané odvolanie (§ 362 ods. 1 CSP) žalobcom v 2. rade ako oprávnenou osobou (§ 359 CSP) a vzhľadom na podanú námietku zaujatosti žalobcom v 2. rade, preskúmal rozhodnutie súdu prvej inštancie v rozsahu vyplývajúcom z dôvodov uvedených v odvolaní, konanie a procesné úkony súdu rozhodnutiu predchádzajúce. O odvolaní a námietke zaujatosti rozhodol bez nariadenia pojednávania (§ 385 ods. 1 CSP a contrario) a dospel k záveru o tom, že tak námietka zaujatosti ako aj odvolanie dôvodnými neboli.

20. Podľa článku 49 ods. 1 CSP sudca je vylúčený z prejednávania a rozhodovania sporu, ak so zreteľom na jeho pomer k sporu, k stranám, ich zástupcom alebo osobám zúčastneným na konaní možno mať odôvodnené pochybnosti o jeho nezaujatosti.

Podľa článku 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky každý sa môže domáhať zákonom ustanoveným postupom svojho práva na nezávislom a nestrannom súde a v prípadoch ustanovených zákonom na inom orgáne Slovenskej republiky.

Podľa článku 36 ods. 1 Listiny základných práv a slobôd každý sa môže domáhať ustanoveným spôsobom svojho práva na nezávislom a nestrannom súde a v určených prípadoch na inom orgáne.

Podľa článku 6 ods. 1 veta prvá Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd každý má právo na to, aby jeho záležitosť bola spravodlivo, verejne a v primeranej lehote prejednaná nezávislým a nestranným súdom zriadeným zákonom, ktorý rozhodne o jeho občianskych právach alebo záväzkoch alebo o oprávnenosti akéhokoľvek trestného obvinenia proti nemu.

21. Integrovanou súčasťou práva na spravodlivý súdny proces, vychádzajúc z citovaných noriem, je garancia toho, aby vo veci, ktorá je predmetom konania, rozhodoval nezávislý a nestranný sudca. Nestrannosť pritom zahŕňa dva aspekty - subjektívny v zmysle osobného predsudku alebo zaujatosti konkrétneho sudcu a objektívny, vzťahujúci sa k otázke zdania zaujatosti sudcu. Platí pritom, že o súde sa usudzuje, že je bez predsudkov pokiaľ sa nepreukáže opak (Európsky súd pre ľudské práva vo veci Kyprianou proti Cypru, č. 73797/01, rozhodnutie z 15.12.2005, bod 119).

22. Podľa § 52 ods. 1, 2 CSP strana má právo z dôvodov uvedených v § 49 uplatniť námietku zaujatosti. V námietke zaujatosti musí byť okrem všeobecných náležitostí podania uvedené, proti komu smeruje, dôvod, pre ktorý má byť sudca vylúčený, kedy sa strana uplatňujúca si námietku o dôvode vylúčenia

dozvedela a dôkazy na preukázanie svojho tvrdenia, ktorých povaha to pripúšťa, okrem tých, ktoré nemôže bez svojej viny pripojiť. Na podanie, ktoré nespĺňa náležitosti podľa prvej vety, súd neprihliada; v tomto prípade sa vec nadriadenému súdu nepredkladá. Ustanovenia o odstraňovaní väd podania sa nepoužívajú.

Podľa § 53 ods. 1 veta prvá CSP námietku zaujatosti je potrebné uplatniť najneskôr do siedmich dní, odkedy sa strana dozvedela o dôvode, pre ktorý je sudca vylúčený.

23. Civilný sporový poriadok upravuje predpoklady pre uplatnenie námietky zaujatosti stranou sporu, povinnosťou súdu však nie je, ako uviedol Ústavný súd Slovenskej republiky (sp.zn. I. ÚS 73/97), vyhovieť návrhu na vylúčenie sudcu z prerokovania a rozhodovania veci pre zaujatosť. Obsahom tohto práva je len ústavne akceptovateľným spôsobom prerokovať každý návrh oprávnenej osoby na vylúčenie sudcu z ďalšieho prerokovania a rozhodnutia veci pre zaujatosť a rozhodnúť o tom.

24. Subjektívne hľadisko strany sporu je podnetom pre rozhodovanie o eventuálnej zaujatosti, avšak rozhodovanie o tejto otázke sa musí diať výlučne na základe hľadiska objektívneho. To znamená, že nie je možné vychádzať iba z pochybností o pomere sudcu k prejednávanej veci alebo k osobám, ktorých sa úkon priamo dotýka, ale aj z hmotnoprávneho rozboru skutočností, ktoré k týmto pochybnostiam viedli. K vylúčeniu sudcu môže dôjsť iba vtedy, keď je evidentné, že vzťah sudcu k prejednávanej veci, účastníkom alebo ich zástupcom, dosahuje takú povahu a intenzitu, že napriek zákonom stanovenej povinnosti nebude schopný nezávisle a nestranné rozhodovať (Ústavný súd Českej republiky, nález z 03.07.2001, sp.zn. II. ÚS 105/01).

25. Z hľadiska formálnych náležitostí námietka zaujatosti podaná žalobcom v 2. rade zodpovedala náležitostiam vyžadovaným § 52 ods. 2 CSP; vzhľadom na to, že podaná bola po tom, ako súd prvej inštancie o žalobe rozhodol, nebolo v zmysle § 54 CSP potrebné rozhodnúť o nej v lehote podľa § 54 ods. 2 CSP.

26. Žalobca v 2. rade za dôvod, pre ktorý by sudkyňa JUDr. Katarína Krochtová mala byť vylúčená z prejednávania a rozhodnutia veci, mal to, že „má byť veľmi dobrou kamarátkou“ právnej zástupkyne žalovaných v 4., 5. a 16. rade, pričom vedomosť o tejto ním tvrdenej skutočnosti mal mať z údajnej komunikácie s osobou z justičného prostredia, ktorú sa rozhodol neidentifikovať, tomu, že sudkyňa je „veľmi dobrou kamarátkou“ právnej zástupkyne má nasvedčovať to, že ich bolo vídavať spoločne v kaviarni, na profile na sociálnej sieti C. je právna zástupkyňa jedným z XXX priateľov sudkyne, o uvedenom svedčí screenshot, ktorý k námietke priložil.

27. Žalobca poukázal na nález Ústavného súdu Slovenskej republiky sp.zn. II. ÚS 285/2015 z 03.09.2015 a z neho vyplývajúci akcent na to, že objektívna nestrannosť sa neposudzuje podľa subjektívneho hľadiska sudcu, ale podľa vonkajších objektívnych skutočností, platí tzv. teória zdania.

28. Sudkyňa JUDr. Katarína Krochtová vo vyjadrení k námietke poukázala na to, že žalobca v 2. rade ju uplatnil až po uplynutí takmer 3 rokov odvtedy, čo jej spis bol pridelený a až po tom, čo žalobu zamietla. Uviedla, že JUDr. Vieru Mulikovou pozná od roku 2014, tyká si s ňou, určite nie sú veľmi dobré kamarátky, „nekávičkujú“, vzťah s ňou kvalifikovala ako vzťah známych, mimo budovy súdu sa s ňou stretla asi päťkrát, naposledy na spoločenskej udalosti v roku 2019. Uviedla tiež, že žalobca v 2. rade jej pripomenul, že s JUDr. Vierou Mulikovou sú priateľmi na sociálnej sieti C., na ktorej takmer vôbec nie je aktívna. V prejednávanej veci postupovala nestranné a nezaujato, žalobu rozsudkom vyhláseným na pojednávaní 29.10.2021 zamietla pre nedostatok aktívnej legitímácie na strane žalobcov, necíti sa byť zaujatou.

29. Úzus, že objektívna nestrannosť sudcu sa neposudzuje podľa mienky účastníka, ani subjektívneho vyjadrenia sudcu, ale je založená na prejavoch sudcu k veci, ktorú prejednáva, k stranám alebo k ich zástupcom, ako aj to, že okolnosti, ktoré môžu založiť dôvodné pochybnosti alebo obavu stranu sporu z nezaujatosti sudcu, musia zjavne vykazovať znaky nasvedčujúce zaujatosti sudcu, sa stal základom pre vyhodnotenie námietky zaujatosti.

30. Sudkyňa JUDr. Katarína Krochtová potvrdila, že sa s JUDr. Mulikovou pozná, že si s ňou tyká, že sa s ňou opakovaně stretla mimo budovy, naposledy v lete 2019, nepoprela, že na sociálnej sieti C.

kde však nie je aktívna je JUDr. Viera Muliková medzi ľuďmi, ktorí sú v zozname kontaktov, ktorým C. priraduje označenie „priateľov“. Zaradenie osoby do skupiny kontaktov s označením priateľa však podľa nadriadeného súdu nemá výpovednú hodnotu v zmysle definície toho, čo priateľským vzťahom je. Ako uviedol Najvyšší súd Slovenskej republiky v uznesení zo 16.04.2014, sp.zn. 8Nc/12/2014, vzťahom priateľským sa vo všeobecnosti chápe hlboký (až emocionálny) vzťah založený na dôvere, úprimnosti, družnosti, prívetivosti, vzájomnej pomoci, tolerancii, porozumení, účasti na spoločnom duchovnom i duševnom živote a pod. Je dôležité odlišovať priateľstvo od iných medziľudských vzťahov. Vzťah ku spoločnej záujmovej činnosti ani príslušnosť k nej samé o sebe nepreprádzajú existenciu vzťahu, ktorý by svojou intenzitou bolo možné bez ďalšieho označiť za vzťah priateľský.

Ústavný súd Slovenskej republiky v rozhodnutí I. ÚS 332/08 uviedol, že je potrebné vziať zreteľ na skutočnosť, že spoločenské vzťahy v najširšom zmysle sú vzťahmi vzájomného pôsobenia, kontaktu a interakcie medzi členmi spoločnosti, preto závažnosť, ktorá by založila pochybnosť o nezaujatosti zákonného sudcu môže aj pri zohľadnení tzv. teórie zdania uplatňovanej v judikatúre Európskeho súdu pre ľudské práva nastať iba v prípade, keď je celkom zjavné, že jeho vzťah k veci účastníkom a ich zástupcom dosahuje taký charakter a intenzitu, že nebude môcť rozhodovať nezávisle a nestranné.

Európsky súd pre ľudské práva ako príklad svedčiaci o nedostatočnej objektívnej nestrannosti uviedol existenciu úzkych rodinných väzieb s obhajcom (právnym zástupcom) strany a sudcom (rozhodnutie vo veci Micallef proti Malte, č. 17056/06 z 15.10.2009, bod 102).

Posudzovanie každej konkrétne prejednávanej veci sa odvíja od individuálnych skutkových zistení, čo podľa nadriadeného súdu platí aj pre posudzovanie namietania zaujatosti sudcu účastníkom konania a v tomto zmysle ani tzv. „teória zdania“ nemôže byť vykladaná tak, aby sa stala validným nástrojom pre spochybňovanie nezaujatosti sudcu pri neexistencii objektívne zistiteľného hľadiska.

Ako uviedol aj Európsky súd pre ľudské práva vo veci Pullar proti Spojenému kráľovstvu (rozhodnutie z 10.06.1996, § 32), v každom jednotlivom prípade treba rozhodnúť či povaha a stupeň vzťahu sú také, že preprádzajú nedostatok nestrannosti súdu.

31. Žalobca v 2. rade v priebehu konania nemal žiadne výhrady k procesnému postupu sudkyne JUDr. Kataríny Krochtovej, z listín zo spisu to nevyplýva, okrem „dôkazu“ - printscreenu z obrazovky C. len tvrdil získanie údajnej informácie o vzťahoch sudkyne s právnou zástupkyňou JUDr. Vierou Mulikovou z prostredia súdu. Neidentifikovanie tohto údajného zdroja, tvrdenie, že sa mal s týmito informáciami oboznámiť až po tom, ako bol vynesovaný rozsudok v jeho neprospech (rozsudok bol vynesovaný na pojednávaní 29.10.2021, na ktorom bol žalobca v 2. rade osobne prítomný) vykazuje v spojitosti so zvyšnými tvrdeniami znaky fabulácie. Z úradného záznamu na č.l. 675 spisu totiž vyplýva, že dňa 09.11.2021 si žalobca v 2. rade vyžiadal zo spisu fotokópie zápisníc o pojednávaní z 13.12.2018, 29.03.2019, 01.10.2019 a 29.10.2021. V kontexte časových súvislostí - vyhlásenie zamietavého rozsudku 29.10.2021 tvrdenia žalobcu v 2. rade a toho, že dňa 09.11.2021 mal byť osobou z justičného prostredia informovaný, že „prípád nikdy nevyhrá“ - t.j. predpokladanie budúcej skutočnosti (ktorá však už existovala - zamietnutie žaloby) sa javí, že námietka zaujatosti bola zjavne účelová. Na tomto vyhodnotení nič nemení ani existencia istého vzťahu v zmysle kontaktu JUDr. Kataríny Krochtovej s JUDr. Vierou Mulikovou. Jeho charakter je možné vnímať a hodnotiť optikou bežných sociálnych kontaktov osôb pôsobiacich v istom pracovnom prostredí nevybočujúcich z mantinelov potenciálne vzbudzujúcich zaujatosť sudcu. Uvedené sa týka aj tzv. „priateľstva“ na C.; samotný status zaradenia istej osoby do skupiny „priateľov“ nesvedčí o existencii priateľstva tak ako ho charakterizoval Najvyšší súd Slovenskej republiky v označenom rozhodnutí zo 16.4.2014.

32. Nadriadený súd tak uzatvára, že žiadna zo žalobcom v 2. rade tvrdených skutočností nenapĺňa znaky zaujatosti sudkyne JUDr. Kataríny Krochtovej pri prejednávaní a rozhodnutí spornej veci. Námietku zaujatosti tak vyhodnotil ako nedôvodnú, svedčiacu o neexistencii dôvodov pre vylúčenie sudkyne z prejednávaní a rozhodnutí veci.

33. Odvolacia argumentácia žalobcu v 2. rade je konštruovaná na tvrdeniach o údajnom pochybení súdu pokiaľ dôvodom zamietnutia žaloby bolo nepreukázanie aktívnej vecnej legitímácie žalobcov, pričom táto mohla byť preukázaná už len samotnými výsluchmi žalobcov a nebol by k tomu potrebný ani žiadny listinný dôkaz.

34. Odvolací súd posúdil relevantnosť takto vymedzených tvrdení, prihliadajúc na to, že v odôvodnení jeho rozhodnutia nemusí byť daná odpoveď na každú námietku alebo argument v opravnom prostriedku,

ale iba na tie, ktoré majú rozhodujúci význam pre rozhodnutie o odvolaní (Ústavný súd Slovenskej republiky sp.zn. II. ÚS 78/05).

35. Po oboznámení sa s obsahom spisu, výsledkami vykonaného dokazovania, procesným postupom súdu, zisteným skutkovým stavom a jeho právnym posúdením súdom prvej inštancie má odvolací súd za to, že súd prvej inštancie rozhodnutím, ku ktorému dospel, vystihol podstatu prejednávaného sporu, racionálne vyhodnotil význam a dôsledky procesnej aktivity tej strany sporu, ktorú zaťažovalo bremeno tvrdenia a bremeno dôkazné a dospel tak k správne mu záveru. V rozhodnutí dal jasné, zrozumiteľné, dostatočne konkrétne a v logickej postupnosti sformulované vysvetlenie dôvodov rozhodnutia, ku ktorému dospel. Je evidentné, že sa podrobne zaoberal všetkými tvrdými skutočnosťami, dôkazmi a námietkami, správne ich v jednotlivosti ako aj vo vzájomnej súvislosti vyhodnotil a dospel tak k presvedčivému, správne mu právnemu záveru. Na tomto správne mu závere sa nič nezmenilo ani v priebehu odvolacieho konania. Odvolací súd sa stotožňuje s dôvodmi rozhodnutia a preto k odvolacím dôvodom žalovaného pri existujúcej zhode so závermi právného posúdenia prvoinštančným súdom a totožného hodnotenia skutkových zistení, keď by prípadná formulácia totožného hodnotenia skutkových zistení a právnych záverov inými jazykovými prostriedkami bola opakovaním nezodpovedajúcim princípu hospodárnosti konania, ktorého odraz má byť premietnutý aj v rozhodnutí, ktoré je jeho výsledkom, na zdôraznenie správnosti rozhodnutia len dodáva:

36. Žaloba je, čo sa obsahu týka, úkonom, ktorým žalobca vymedzuje subjekty, predmet a obsah žalobou začatého súdneho konania. Právom žalobcu je, vyplýva to z článku 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky, domáhať sa zákonom ustanoveným postupom svojho práva na súde. Žalobou môže uplatniť skutočnosť, ktorým hmotné právo prisudzuje právny význam. To, či bude v spore úspešný, závisí od toho, či sa logická štruktúra príčin a následkov, ktoré on sám pokladá za skutkový dôvod svojho nároku, zhoduje so štruktúrou príčin a následkov, ktoré upravuje zákon a od toho, či tvrdené skutočnosti preukáže.

37. Žalobcovia, jedným z ktorých je aj odvolateľ, podali na súd žalobu, ktorá aj po pripustených zmenách a návrhoch na zmenu okruhu účastníkov, bola určovacou žalobou, predpokladom úspešnosti ktorej je po procesnej stránke skutočnosť, že účastníci majú vecnú legitimitáciu a na požadovanom určení majú naliehavý právny záujem.

38. Vecnou legitimitáciou je stav vyplývajúci z hmotného práva kedy jeden účastník občianskeho súdneho konania (navrhovateľ) je subjektom hmotnoprávneho oprávnenia, o ktoré v konaní ide (je aktívne vecne legitimovaný) a účastník na opačnej procesnej strane je subjektom hmotnoprávnej povinnosti (je pasívne vecne legitimovaný) (uznesenie Ústavného súdu Slovenskej republiky z 22.11.2011, sp.zn. III. ÚS 517/2011-9).

Na to, aby sa niekto stal účastníkom konania netreba aby bol účastníkom hmotnoprávneho vzťahu, o ktorý v konaní ide; stačí, ak podá žalobu (v takomto prípade sa stáva žalobcom) alebo aby bola proti nemu podaná žaloba (v takom prípade sa stáva žalovaným). Či však bude žalobca v spore úspešný závisí od toho, či je účastníkom hmotnoprávneho vzťahu, z ktorého vyvodzuje žalobou uplatnený nárok. Pre označenie stavu vyplývajúceho z hmotného práva kedy je jeden účastník subjektom práva a účastník na opačnej strane subjektom povinností, ktoré sú predmetom konania, sa v občianskom procesnom práve používa pojem vecná legitimitácia. Z hľadiska posúdenia vecnej legitimitácie nie je rozhodujúce či a na základe čoho sa určitá fyzická alebo právnická osoba len subjektívne cíti byť účastníkom určitého hmotnoprávneho vzťahu, ale vždy iba to, či účastníkom objektívne je alebo nie je. Nedostatok aktívnej vecnej legitimitácie znamená, že ten, kto o sebe tvrdí, že je nositeľom hmotnoprávneho oprávnenia (žalobca) nie je nositeľom tohto hmotnoprávneho oprávnenia, o ktoré v konaní ide; o nedostatok pasívnej vecnej legitimitácie ide naopak vtedy, ak ten, o kom žalobca tvrdí, že je nositeľom hmotnoprávnej povinnosti (žalovaný), nie je nositeľom hmotnoprávnej povinnosti, o ktorú v konaní ide (rozsudok Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp.zn. 3Cdo/192/2004).

39. V prejednávanvej veci bolo v zmysle názorov uvedených v predchádzajúcom bode tohto rozhodnutia povinnosťou žalobcov preukázať aktívnu aj pasívnu legitimitáciu. Aktívnu vecnou legitimitáciou sa rozumie také hmotnoprávne oprávnenie, z ktorého vyplýva subjektu - žalobcovi ním uplatnené právo (nárok), resp. mu vyplýva procesné právo si tento hmotnoprávny nárok uplatňovať. Preskúmanie vecnej legitimitácie či už aktívnej (existencia tvrdeného práva na strane žalobcu) alebo pasívnej (existencia tvrdenej povinnosti na strane žalovaného) je imanentnou súčasťou každého súdneho

konania. Súd vecnú legitímáciu skúma vždy aj bez návrhu a aj v prípade, že ju žiaden z účastníkov konania nenamieta. To, že sa súd vyslovne k vecnej legitímácii nevysloví, neznamená, že sa ňou v konaní nezaoberal (rozsudok Najvyššieho súdu Slovenskej republiky z 29.06.2010, sp.zn. 2Cdo/205/2009).

40. Odvolací súd sa stotožňuje so súdom prvej inštancie v jeho závere o tom, že bolo na žalobcoch, aby preukázali, že sú osobami so statusom právnych nástupcov U. U. (U.), ktorý podiel na parcele mpč. zapísanej v pozemnoknižnej zápisnici č. XX nadobudol 16.02.1912. Právne relevantné je totiž iba to, či svoje tvrdenie (vyjadrenie) vie preukázať ten, koho zaťažuje dôkazné bremeno. Subjekt práva zaťažovaný dôkazným bremenom je povinný preukázať uplatnené právo v okolnostiach prípadu. Ak svoju dôkaznú povinnosť nesplní, nemôže mu byť na prospech nepreukázanosť tvrdenia protistrany lebo tá môže mlčať, nepredkladať dôkazy (Drgonec: Ústava Slovenskej republiky, nakl. C.H.Beck, Bratislava, 2015, str. 861). Platí taktiež, že ak by súd poskytol právnu ochranu niekomu komu podľa zákona neprísluší alebo tak urobí v rozpore s procesnými predpismi, postupuje spôsobom, ktorý nie je v súlade s ústavne zaručeným právom na súdnu (aj inú) ochranu (článok 36 Listiny základných práv a slobôd) a spravidla tak spôsobom priečiacim sa ústavnému poriadku zasiahne do iných ústavne zaručených práv iného (v zmysle článku 11 Listiny) (Ústavný súd Českej republiky III. ÚS 17/95 z 20.06.1995).

41. Zo spisu vyplýva, že žalobcovia k vlastnému tvrdeniu o tom, že jediným právnym nástupcom U. U. (U.) je U. U., nar. XX.XX.XXXX, zomr. XX.XX.XXXX nepredložili žiaden dôkaz, toto tvrdenie nevyplýva ani zo znaleckého posudku. Ak žalobca v 2. rade za zásadný odvolací argument mal tú skutočnosť, že k preukázaniu tvrdenia o právnom nástupníctve U. U. bol postačujúci výsluch žalobcov v kontexte s tým, že žalovaní so žalobcami rokovali o možnej mimosúdnej dohode a súd prvej inštancie tento návrh neakceptoval, je potrebné uviesť, že z ustanovenia § 185 ods. 1 CSP vyplýva, že je to súd ktorý rozhodne, ktorý z dôkazov vykoná, nie je viazaný návrhmi strán na vykonanie dôkazov a nie je ani povinný vykonať všetky navrhované dôkazy. Pokiaľ odvolateľ poukazoval na rokovanie žalovaných so žalobcami, je namieste poukázať na ustanovenie § 186 ods. 2 CSP, v zmysle ktorého aj pri zhodných tvrdeniach strán vychádza súd z nich len vtedy, ak neexistuje dôvod na pochybnosť o ich pravdivosti. Predmetné procesné ustanovenie tak predstavuje tzv. materiálny korektív, podstatou ktorého je to, že aj zhodné tvrdenia strán môžu byť predmetom dokazovania.

42. Ak žalobcovia nepredložili, ako súd prvej inštancie uviedol, žiaden relevantný dôkaz, ktorým môže byť napr. rodný list U. U., nar. XX.XX.XXXX, zomr. XX.XX.XXXX svedčiaci o tom, že je právnym nástupcom U. U. (U.), je len logickým vyústením procesnej ne/aktivity žalobcov, že súd návrh na dokazovanie výsluchom žalobcov a svedkov k tejto skutočnosti zamietol. Dôvod, ktorý súd k zamietnutiu návrhu na dokazovanie viedol je zrozumiteľne, vecne súdom prvej inštancie vysvetlený a nevykonanie tohto dôkazu tak nie je možné vyhodnotiť ako relevantný odvolací dôvod.

43. Odvolací súd, vychádzajúc z dôvodov ktoré uviedol, uzatvára, že žalobcovia, t.j. aj žalobca v 2. rade, na ktorom bolo dôkazné bremeno k preukázaniu vlastných tvrdení dôkazné bremeno v okolnostiach prípadu neunesol a ak súd prvej inštancie žalobu zamietol, je jeho rozhodnutie správne. Správne rozhodnutiu vo veci samej zodpovedá aj súvisiaci výrok o nároku na náhradu trov konania odzrkadľujúci výsledok, ku ktorému sa v konaní dospelo. Odvolací súd preto rozsudok súdu prvej inštancie podľa § 387 ods. 1, 2 CSP potvrdil.

44. O nároku na náhradu trov odvolacieho konania rozhodol odvolací súd na základe § 396 ods. 1 v spojení s § 262 ods. 1, podľa § 255 ods. 1 CSP. V odvolacom konaní bol žalobca v 2. rade neúspešný, naopak úspešnou bola žalovaná strana. Odvolací súd preto priznal žalovaným v 1., 3.-11, 13.-19. rade voči žalobcovi v 2. rade nárok na náhradu trov odvolacieho konania v rozsahu 100 % s tým, že o výške trov bude rozhodnuté súdom prvej inštancie samostatným uznesením. Žalovaným v 2., 20.-23. rade nárok na náhradu trov odvolacieho konania nepriznal. Zo spisu nevyplýva, že by im mali s odvolacím konaním vzniknúť akékoľvek trovy. Odvolací súd vychádzal z článku 17 základných princípov CSP zakotvujúceho procesnú ekonómiu. Rozhodovanie postupom najskôr podľa § 262 CSP v spojení s § 396 ods. 1 CSP o priznaní nároku strane na náhradu trov konania a následne súdom prvej inštancie o výške náhrady trov konania za situácie, keď oprávnenej strane žiadne trovy v konaní nevznikli by bolo zjavne nielen nerozumné, ale aj v rozpore so zásadou hospodárnosti civilného súdneho konania.

45. Oznámenie o verejnom vyhlásení rozsudku bolo zverejnené na úradnej tabuli ako aj na webovej stránke Krajského súdu v Prešove dňa 09.08.2022 (§ 219 ods. 3 CSP).

46. Rozhodnutie bolo prijaté senátom Krajského súdu v Prešove v pomere hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP).

Podľa § 420 CSP, dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces.

Podľa § 421 ods. 1 CSP, dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe odvolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi odvolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne.

Podľa § 421 ods. 2 CSP, dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n).

Podľa § 423 CSP, dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné.

Podľa § 424 CSP, dovolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané.

Podľa § 427 ods. 1 CSP, dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy.

Podľa § 427 ods. 2 CSP, dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde.

Podľa § 428 CSP, v dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh).

Podľa § 429 ods. 1 CSP, dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom.

Podľa § 429 ods. 2 CSP, povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa

predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa.